

**Teden otroka v vrtcu Šmarje pri Jelšah, enota DO Kristan Vrh s sloganom:
»Prijaznost ti bo krila dala – vedno reci prosim in hvala«**

V začetku oktobra je naš vrtec napolnil smeh, veselje, ustvarjalnost in tisti neprecenljivi otroški čar, ki ogreje srce prav vsakemu odraslemu. V zraku je dišalo po jeseni, po domačem kruhu, po jabolkih in prijaznosti. Teden otroka je bil teden topline, sodelovanja, radovednosti in ljubezni – do prijateljev, narave, igre in vsega lepega, kar nas obdaja.

Letošnja nit, »Prijaznost ti bo krila dala – vedno reci prosim in hvala«, nas je spremljala kot nežna pesem skozi vse dni. Skupaj smo ugotavljali, kako čudovita moč se skriva v prijazni besedi, v nasmehu, v drobnem dejanju, ki ogreje srce drugega.

Teden smo pričeli s prijetnim druženjem z Društvom kmetič Ajda, ki so nas popeljale v svet domačih dobrot. Otroci so z iskricami v očeh gnetli testo, oblikovali hlebčke in opazovali, kako iz moke, vode in ljubezni nastane nekaj tako čarobnega. Ko je zadišalo po sveže pečenem kruhu, je vrtec preplavila toplina doma in občutek skupnosti. Ob tem smo sodelovali v likovnem natečaju podjetja Žito d.o.o. z naslovom "*Kruh z ali pri ... se že zjutraj smeji*", kjer so otroci naslikali nasmejane hlebčke, rožice iz testa in prijazne peke – vse tisto, kar prinaša veselje in občutek pripadnosti.

Obiskala nas je knjižničarka Natalija iz Knjižnice Šmarje pri Jelšah, ki nam je prebrala pravljico »Prijazni gospod medved«. Otroci so jo poslušali z odprtimi očmi in srcem – pravljica o dobroti in prijateljstvu jih je očarala. Po pravljici smo skupaj ustvarili "tablo hvaležnosti" v sodelovanju z ZPMS, kjer so otroci narisali, za kaj so hvaležni – za družino, prijatelje, naravo, živali in za vse lepe trenutke v vrtcu. Tisti dan so besede *prosim* in *hvala* zvenejele še posebej lepo, kot mehka pesem prijaznosti, ki povezuje.

Posebno čarobna pa je bila dejavnost, pri kateri smo ustvarjali kamenčke prijaznosti. Vsak otrok je prinesel svoj kamenček in ga pobarval v najlepših barvah, ki so odsevale njegove misli in občutke. Na nekaterih so se pojavili srčki, sončki, mavrice, nasmehi – vse tisto, kar pomeni toplino in ljubezen. Kamenčke so odnesli domov svojim najdražjim z namenom, da lahko že majhen kamenček, tako kot majhna prijaznost, prinese veliko sreče.

V nadaljevanju tedna so glavno vlogo prevzela jabolka – pisana, dišeča in sočna. Otroci so jih prinesli od doma, jih rezali, okušali in skupaj pripravljali dobrote: jabolčni sok, suhe krljce in sladko čežano. Ob tem so spoznavali, kako dragoceni so darovi narave, in da je lepo deliti – ker se sreča z delitvijo samo še množi.

Zaključek tedna je bil pravljичen in igriv. Na bližnjem travniku nas je pričakala pozabljen buča, ki je skrivala prav posebno zgodbo. Otroci so se udobno namestili na travi, ko sem jim zaigrala lutkovno pravljico »Razbita buča«. Lutke živali so oživele, vsaka s svojo vlogo in značajem, otroci pa so pravljico spremljali z odprtimi očmi in nasmehi. Skupaj smo ob vsaki živali zapeli pesmico, s čimer je pravljica postala še bolj živa, igriva in polna otroškega veselja. Travnik se je spremenil v pravo gledališče prijateljstva, pesmi in domišljije, kjer so otroci s srcem sodelovali, peli, se smejali in občutili, kako lepo je biti del zgodbe, ki jo ustvarjamo skupaj.

Teden otroka v naši enoti je bil teden srčnosti, topline, povezanosti in hvaležnosti. Bil je teden, ko smo skupaj spoznali, da ima prijaznost res krila –

krila, ki nas nosijo k drugim, ki nas povezujejo in nas učijo, da so besede *prosim* in *hvala* ključ do sreče.

»Otroci nas učijo, da je ljubezen skrita v majhnih stvareh – v toplém kruhu, pisanem kamenčku, prijazni besedi in nasmehu prijatelja. Prijaznost ima res krila – in ko jih razpremo skupaj, poletimo v svet, kjer je lepo biti otrok.«

Vzgojiteljici Iris Virant in Nika Rožencvet